REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppeliks Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḍi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Têrgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 71. Brașov, Miercurĭ 29 Martie (11 April). 1900.

Mocsary și Szell.

Nu demult, când a fost la ordinea ḍilei discusiunea asupra politicei guvernului actual în cestiunea naționalităților, organul nostru și-a fost adus aminte de părerile și principiile, ce le-a desfășurat în dietă cu privire la legea dela 1868 Ludovic Mocsary, fost deputat și fost șef al partidei maghiare a independenților și unul din cei mai distinșĭ politicianĭ maghiarĭ. Am arătat cu ocasiunea acésta, ce mare deosebire este între vederile acestui bărbat — care a apěrat politica de conciliațiune față cu naționalitățile nemaghiare cu atâta putere de convicțiune, încât n'a vrut sĕ țină sémă, că printr'asta avea sĕ-șĭ pérdă tótă popularitatea la conaționalii sĕĭ — și între vederile actualului ministru-președinte Szell în cestiunea naționalităților.

Ne pare bine, că afirmările nóstre au primit o deosebită și próspĕtă întărire chiar din partea lui Mocsary, care la solicitarea unui ḍiarist de ai lui Banffy, șĭ-a dat părerea în scris despre politica de naționalitate a lui Coloman Szell.

Reproducem mai jos în întregul ei acéstă scrisóre a veteranului patriot maghiar, care a apărut în ḍiarul „Magyar Szo“ de Duminecă.

Pare pentru moment surprindĕtor, că gazetarii dela organul lui Banffy umblă pe la Mocsary sĕ scirícéscă părerile lui asupra direcțiunei politice a lui Szell, căcĭ se scie, că tocmai Mocsary este singurul Maghiar, care a avut curagiul sĕ condamne pe față și hotărît politica șoviniștilor maghiarĭ față cu naționalitățile.

Ei, dér tocmai pentru aceea, tocmai pentru-că Mocsary cu vederile sale independente de curentul domintor a ajuns sĕ fiă corbul alb între Ungurĭ, li-a convenit malcontenților și adversarilor lui Szell dela „Magyar Szo“ sĕ-l interwieveze asupra politicei șefului cabinetului actual față cu naționalitățile. Bine sciau, că Mocsary, ca contrar declarat al curentului șovinist, în nicĭ un cas nu se va pute pronunța favorabil asupra politicei naționaliste a lui Szell, care stă cu totul sub presiunea acelui nenorocit curent.

Și așa a și fost. Mocsary spune în scrisórea sa, că nu prea vede în politica de naționalitate a lui Coloman Szell nimic deosebit de faimósa direcțiune șovinistă a antecesorilor sĕi Tisza și Banffy. Szell, ḍice el, vorbesce cu mai puțină asprime despre naționalitățĭ și face pe omul tacticos, care vré sĕ liniștéscă tóte, dér în faptele lui nu se deosebesce de ceilalțĭ. Mocsary nu-l crede capabil de a-se opune curentului domnitor, dér nicĭ chiar de a avé voința sĕ o facă; de aceea nicĭ nu speréză nimic dela el în direcțiunea, pe care o află singur salutară în politica față cu naționalitățile din patriă.

Va sĕ ḍică cei dela „Magyar Szo“ au în acésta afirmare a lui Mocsary un nou argument în favorul politicei stăpânului lor, căcĭ, își gândesc ei, décă cetitorii noștri șoviniștĭ vor vedé constatată și de Mocsary slăbiciunea lui Szell atât de mult bucinată de noi, vor ḍice: décă și așa e vorba de urmărirea uneia și aceleașĭ ținte, atuncĭ preferim politica șovinistă, cutezătóre și fățișă a lui Banffy.

Dér în scrisórea lui Mocsary se mai relevéză încă un moment de condamnare a politicei lui Szell, care, deși este cu totul altfel interpretat de el, și deși trage din el cu totul alte conclusiunĭ, decât s'ar puté concorda și numai pe departe cu vederile gazetarilor dela „Magyar Szo“, totușĭ acestora le vine la socotélă, pentru-că conține asemenea o condamnare a atitudinei lui Szell. Acésta este acea parte a scrisorii lui Mocsary, ce se referă la pretinsa subvențiune a școlelor din Brașov.

E regretabil, că în acésta cestiune Mocsary nu și-a câștigat informațiunĭ mai temeinice și se mărginesce a susține în partea întâiŭ a argumentațiunei sale punctul de vedere greșit al celor din stânga estremă, carĭ nu vor sĕ recunóscă caracterul de drept al pretensiunei, pe care s'a întemeiat soluțiunea acestei afacerĭ, ci vorbesce tot numai de „subvențiune“, ce s'ar da cu intențiunea de a-se face propagandă daco-română etc.

Mocsary a fost totdéuna un hotărît contrar al amestecului Vienei în raporturile de naționalitate din Ungaria și decĭ, firesce, este contra procederei lui Szell în afacerea rentei scólelor, îndată-ce presupune, că ea a fost pusă la cale la porunca celor din Viena.

Fără a întra în aprețierea vederilor particulare ale lui Mocsary cu privire la firele, ce se trag în Viena, ne mărginim numai a constata, că décă ministrul de esterne Goluchowsky a mijlocit în amintita afacere, acésta nu era ușor de încunjurat, deóre ce, după organisațiunea de față a monarchiei, el representă Ungaria înafară.

Ceea-ce însĕ trebue sĕ remarcăm cu deosebire în scrisórea lui Mocsary, este indicarea atitudinei ce trebuia sĕ o aibă, după vederile sale, ministru-președinte Szell, ca sĕ scape din tóte impasurile. Mocsary crede, că el trebuia sĕ se înțelégă direct cu Românii de acasă, sĕ le spună, că legea opresce subvenția străină, dér le va da el subvenția și încă pe basa legii de naționalitate din 1868, înființând alăturĭ cu gimnasiul român din Brașov vre-o câteva gimnasii de stat cu limba de propunere română.

Cu alte cuvinte, aviséză pe Coloman Szell la „singurul mijloc salutar“ pentru politica față cu naționalitățile, de a esecuta consciențios legea de naționalitate după spiritul ei.

A putut dér esclama cu cea mai deplină convingere, că Coloman Szell stă încă fórte departe de o astfel de politică. Și aicĭ îĭ dăm tótă dreptatea. Nicĭ nu se póte gândi la ea înainte de a-se fi decis de a scóte sabia, ca sĕ taie cu ea capetele hidrei șovinismului. Și acest șovinism este aḍĭ așa de tare, încât organul lui Banffy vorbind de „rĕtăcirile“ lui Mocsary întroduce scrisórea acestuia cu afirmarea cinică, că limitele liberalismului maghiar le stabilesce numai și numai șovinismul.

Așa-dér, nicĭ o concesiune naționalităților și continuarea politicei violente față cu ele, Vederĭ conciliante, ca ale lui Mocsary, sunt deja cu totul anticuate.

Aceste sunt vorbe de ale gazetarilor lui Banffy, despre carĭ ḍice Mocsary, că tot vorbe rĕmân.

Vorbele sunt acompaniate însĕ și de fapte, carĭ nu pot decide nimic în fond, dér amăresc tot mai mult popórele și măresc tot mai mult prăpastia, spre care este împins statul de politica nesocotită a șovinismului turbat.

O scrisóre a lui Ludovic Mocsary.

Unul din colaborii noului organ al lui Banffy „Magyar Szo“ a visitat pe bětrânul politician maghiar Ludovic Mocsary ḍilele acestea cu ocasiunea petrecerii sale în Budapesta, cu scopul de a-l interwieva, ce crede asupra politicei de naționalitate a lui Szell. Mocsary neputêndu-se întêlni cu el, fiind dus dela locuința din hotel, i-a dat rĕspunsul în scris, pe care „Magyar Szo“ s'a și grăbit a-l publica. Etă interesanta scrisóre a d-lui Ludovic Mocsary:

„Fiiul meu mi-a comunicat, că D-Vóstrĕ, credênd, că mĕ vețĭ afla la hotel, ațĭ dori sĕ-mĭ adresațĭ întrebarea: *ce părere am eu despre politica de naționalitate a lui Coloman Szell.* Mĕ cam mir; décă D-Vóstrĕ binevoițĭ a lua cunoscință, că încă și eu mĕ aflu aicĭ, cum de ignorațĭ acel punct de vedere, pe care eu — adevĕrat, că înainte cu un deceniu — l'am avut în cestiunea naționalităților, causând cam mare turburare. Fiă-cine îșĭ póte face ușor părerea, ce o am asupra politicei lui (a lui Szell — Trad.) de naționalitate. Dér abstragênd dela acésta și avênd în vedere, că e bine ca cine-va sĕ fiă întrebat, la timp potrivit și nepotrivit, despre credeul sĕu, am onóre a-mĭ da aicĭ pe scurt rĕspunsul, pus în vedere prin fiiul meu.

„Eu nu prea vĕḍ o specială politică de naționalitate la Coloman Szell; în mare și peste tot în esență, *abia vĕd o deosebire între el și antecesorii sĕi, vestiții șoviniștĭ Tisza și Banffy.* Că în cestiunea naționalităților carĭ sunt părerile lui private? — noi nu putem esamina inimile și rinichii; e posibil, că și el stă față cu cestiunea acésta, cum nu mĕ îndoesc, că stau mulțĭ ḍicêndu-șĭ: *video meliora proboque deteriora sequor*, dér chiar el este bărbatul cel mai puțin acomodat, care sĕ se pună cu pieptul în contra curentului dominant. Se póte, că vorbesce cu ceva mai puțin aspru despre naționalitățĭ, căcĭ acésta o aduce cu sine felul sĕu de a face pe *Beschwichtigungns-Hofrath*-ul, în lucrarea lui însĕ va purcede și el ca toțĭ ceilalțĭ, și eu n'am nicĭ cea mai mică speranță, că va abate politica de naționalitate din patriă în direcția, ce eu așĭ considera-o de unica salutară.

„D-Vóstre póte-că vețĭ întreba: dér afacerea subvenționării școlei din Brașov? Sĕ fim dreptĭ; Coloman Szell a avut un „malheur“ (Pech), că tocmai în timpul lui a trebuit, ca afacerea acésta sĕ ajungă la punctul de a-se resolva; dér eu cred, că nicĭ Tisza, nicĭ Banffy n'ar fi făcut altfel, décă așa și nu altmintrelea li-s'ar fi poruncit din Viena sĕ o resolve. Rĕspunderea și odiul s'au descărcat acum, firesce, în spinarea lui Coloman Szell, și eu faptul acesta, cu tot punctul meu de vedere deosebit în cestiunea naționalităților, îl condamn în modul cel mai hotărît.

„Este o evidentă încălcare de lege, care potențéză esența lucrului înjositóre și umilitóre pentru esistența de stat milenară a Ungariei. Și asta din două puncte de vedere. Orĭ află, orĭ nu ecou la noi, dér banii aceia se dau aicĭ cu intențiunea, ca cu ei sĕ se facă propagandă daco-română, și împrejurarea, că banii sunt depușĭ în cassa statului maghiar, nu face nicĭ o deosebire în ce privesce proveniența lor. Se póte permite, ca o țéră strĕină sĕ ne tracteze peste umĕr, și încă pe față? Dér și mai rușinos lucru este, că tolerarea unei astfel de procederĭ desconsiderante, o poruncesce o altă putere contrară nouĕ!

„Vechii și bunii noștri prietinĭ dela Viena nu ne împiedecă pe noi, de a-ne face odioșĭ înaintea naționalităților, dér din timp în timp totușĭ le aruncă acestora câte un oscior, ca legenda despre „*împĕratu*“ și lozinca sunătóre „*die gleichberechtigung der Nationalitäten*“ sĕ nu se dea uitării, ca sĕ se țină continuitatea de drept a amintirei timpurilor lui Horia și Cloșca, și ale lui Iancu-Axentie. Căcĭ dóră pentru acest scop se va folosi acum acest bun prilegiŭ, ce li-se oferă înaintea nasului nostru; conivența și ajutorul nostru; lucru rușinos acesta, care nu se póte acoperi cu nicĭ un fel de pactare și formulă.

„După priceperea mea, aceluia, care a avut parte la resolvarea acestei afacerĭ, trebuia sĕ i-se spună: subvențiunea din partea unui stat strĕin, în înțelesul legii, o interḍic simplamente; dér sĕ nu credețĭ, că noi voim sĕ vĕ luăm bucătura din gură, din contră prețuim mult nisuințele vóstre zelóse de a ridica la un nivel mai înalt al culturei poporul vostru rĕmas îndĕrĕt și care prin vécurĭ a vegetat într'o stare primitivă; considerăm acésta și ca problemă a nóstră, fiind-că credem a fi chiămarea nóstră, ca sĕ îngrijim nu numai de o singură rassă, ci de întréga poporațiune a țĕrii; în locul acestei subvențiunĭ, vețĭ primi de aci încolo din visteria statului, pe cale budgetară, ajutor corĕspundĕtor, tocmai așa ca și alte școle confesionale; nu ne oprim însĕ aci, ci conform prescrierilor legii de naționalitate dela 1868, vom ridica încă câte-va gimnasii de stat cu limba de propunere română; haidețĭ sĕ ne înțelegem, unde ar fi mai cu scop a-le înființa. Vor căpĕta asemenĭ școle și Sêrbii și Slovacii!

„Ei, dér prea bine scim, că Coloman Szell e fórte departe de-o asemenea politică. Puținele vorbe blânde din parte-i, tocmai pentru-că sunt numai vorbe, tot așa de puțin vor duce spre resolvare marea și grava cestiune, cum nu o va duce nicĭ cel mai încarnat discurs șovinist, de pildă, că trebue sĕ fiă sdrobit cuibul de șerpe al nisuințelor naționalităților, căcĭ și aceste sunt numai vorbe.

„Prin aceste rênduri am dorit sĕ honorez prețuita visită a D-Vóstrĕ. Onorata D-Vóstrĕ fóiă cred, că nu doresce, ca cu acéstă ocasiune sĕ-mi esprim vederile mele; în fața curentului dominant a-și păți-o și eu, ca omul acela de rênd, care a rĕtăcit printr'un sat din Stiria. Acel sat era situat într'o vale îngustă și toți locuitorii lui erau gușați; când omul nostru a ajuns la capĕtul stradei, copiii satului au alergat după el strigênd: *Dünnhals, Dünnhals!* (om cu gâtul subțire.)

„Vĕ rog, d-l meu, ca de cum-va aflați aceste rênduri vrednice de-a fi publicate, sĕ binevoiți a-le publica în întregul lor, nu numai părți scóse din ele. Chiar de s'ar afla vre-un cetitor, care sĕ dică, că acésta este nebuniă, sĕ nu pótă nega, că în acéstă nebuniă e sistem. Primiți etc.

Ludovic Mocsary".

Emigrările din Ungaria.

Erĭ am arătat, cum ideia emigrării la America a prins rădĕcină chiar și în sînul poporului nostru din Ardeal. Cum-că peste tot emigrările din Ungaria la America și în alte țĕrĭ au luat proporțiunĭ înspăimântătóre, se vede și din datele oficióse sosite la ministeriul de interne din Budapesta. Datele acestea sunt adunate de *comisarii germanĭ*, carĭ au urmărit cu atențiune persónele strĕine, carĭ au trecut prin porturile germane spre America.

Sunt triste aceste date pentru Ungaria mai ales. Ele nu arată numai crescerea din an în an a emigrărilor, ci sunt și o viuă dovadă, cât de mult Ungaria întrece în privința acésta țĕrĭ mult mai populate.

După datele amintite, emigrarea din Germania se calculéză în cifra de 23,740 persóne, ceea-ce față cu populațiunea de 52 milióne a imperiului, este ceva bagatel. In 1891 emigraseră din Germania 120,000, dér de atuncĭ numĕrul acesta a scădut an de an. Causa este, că în Germania mișcarea economică și-a luat un mare avênt, ér de altă parte politica socială începe a da mai mare atențiune păturilor inferióre ale populațiunei, caută a-le îmbunĕtăți sórtea și nu le silesce așa dicênd a-șĭ părăsi vatra părintéscă.

In Ungaria însĕ nu este așa. Aicĭ cei dela cârmă numai cu sórtea poporului, cu „talpa țĕrii" nu-șĭ bat capul, decât când e vorba de-a crea imposite noue. Efectele se și vĕd. Numai prin portul din Hamburg au trecut în America în 1899 peste 32,800 *supușĭ ungarĭ*, numĕr, care în asemănare cu poporațiunea Ungariei, este grozav de mare și arată, că dintre tóte țĕrile, „fericita" Ungariă esceléză mai mult prin emigrărĭ.

*

Étă acum și câte-va date oficiale unguresci privitóre la emigrărĭ în luna *Februarie* a anului curent. S'au dat în luna acésta *9127* pasapórte, dintre carĭ ministeriul de interne a dat 9071, ministrul pe lângă persóna Majestății Sale 49, în fine guvernorul din Fiume și litoralul dalmatin 7. Proprietarii pasapórtelor au avut cu totul 977 tovarășĭ de călĕtoriă. Cele mai multe pasapórte s'au dat în comitatele Șaroș (979), Trei-scaune (710), Bacĭ-Bodrog (693), *Sibiiu* (654), Zemplin (616), Ung (571), Scepuș (568) *Brașov* (516), Têrnava-mare (487), Bereg (342), Abauj-Torna (524), Ciuc (229), Arva (205), Gömör (192), *Alba-inferióră* (135), Odorheiŭ (119), Torontal (118), *Têrnava-mică* (111), Sabolciŭ (110), *Făgăraș* (103), Budapesta și alte părțĭ (209). Partea cea mai mare a pasapórtelor au fost date pentru America (4539), și pentru *România* (2357). In Croația-Slavonia s'au dat 5621 pasapórte, dintre carĭ cele mai multe pentru Bosnia Herțegovina (2342) și America (1831).

SCIRILE DILEI.

— 28 Martie.

Condolența armatei române. D-l general I. Lahovari, ministrul de rĕsboiu, a adresat Escelenței Sale Mareșalului Riza Pașa Seraskier, cu ocasia morții apĕrătorului Plevnei, Ghazi Osman-Pașa, următórea telegramă:

„Armata română prin vocea mea aduce Escelenței Vóstre condolențele sale pentru perderea suferită de armata imperială în persóna lui Ghazi Osman-Pașa și trimite memoriei vitézului și ilustrului sĕu adversar un omagiu de admirațiă și măréță amintire.

Ministrul de rĕsboiŭ, general **Lahovari.**"

„Românul are șépte vieți în pieptu-i de aramă." Sub titlul acesta cetim în „Patria" din Cernăuți: Din Storojinețĭ ni-se scrie: In 29 Martie n. a. c. s'a presentat un fecior român din comuna Pĕtrăuțĭ pe Sirete înaintea comisiunei de recrutare din Storojinețĭ. Medicul, după o scurtă esaminare, îl declară pe fecior deocamdată de neapt de înrolat la óste, fiind prea puțin desvoltat. Voinicul Românaș, jignit prin acésta sentință în simțul sĕu, esclamă următórele cuvinte: „Cum sĕ fiă acésta? Ca sĕ muncesc la butucĭ prin cei codri sunt destul de tare, dér sĕ slujesc Impĕratului nu?" Audênd aceste cuvinte locotenent-colonelul, a dispus, ca sĕ fiă înrolat la óste, făcênd observarea, că feciorul e deștept și plin de iubire către óste și Impĕrat." — Ce dice d-l Bourguignon la acest cas? — întrébă „Patria". Óre décă preoții românĭ ar fi irendentiștĭ, poporul ar fi tot așa de plin de patriotism? Vai de biata împĕrățiă, ce are astfel de slujbașĭ, carĭ jignesc și pe cei mai fidelĭ cetățenĭ în simțĕmintele lor cele mai sânte!

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat; a) *Pe lista Nr. 190.* Direcțiunea institutului „**Luceaferul**" din Vêrșeț: ***50 coróne.*** b) *Pe lista Nr. 37* (colectant d-l Candin David din Bucium) au întrat ulterior peste cele 196 cor. 40 banĭ încă ***17 cor. 80 b.*** dela d-na *Eufemia Caian* din Roșia montană.

Priméscă nobilii donatorĭ cele mai vii mulțămite. — *Direcțiunea școlelor.*

Dorobanț de bronz. La arsenalul armatei din Bucurescĭ s'a turnat un dorobanț de bronz gigantic, care va fi trimes ca sĕ figureze la Esposițiă din Paris. Operația turnătoriei a reușit perfect. — Școla de meserii a turnat în contul ministerului de domenii un vultur de bronz, ținênd în gură un ciocan de miner. Acest vultur va fi trimis la secția română dela Esposiția din Paris, representând minele și carierele din România.

Plugurile cu aburĭ. Cetim în „Gazeta Săteanului": D-l general *Pascu* a făcut o invențiune fórte ingeniósă, pentru a aduce o reală îmbunĕtățire plugurilor cu aburĭ, înjumĕtățind costul lor și făcênd posibilă o manevrare mai ușóră și o muncă mai spornică într'un spațiu de timp mai scurt, decât cu plugurile actuale. „Societatea Centrală Agricolă" a încuviințat d-lui general Pascu un ajutor de 3,000 lei, ca sĕ pótă merge în strĕinătate spre a lua brevetul pentru invențiunea sa.

Trecere dela catolicism. Abia a trecut un an, de când locuitorii comunei Santova din comitatul Bacĭ, în numĕr de vre-o 1200, au eșit din sînul bisericei romano-catolice și au trecut la biserica greco-orientală sêrbéscă. Acum se anunță, că dintre locuitorii comunelor Borjad și Olasz din comit. Baranya, din nou 600 de credincioșĭ rom. cat. au anunțat preotului sêrb din Borjad, că voesce sĕ trécă la biserica greco-orient. Dela episcopia rom. cat. din Cincĭ-bisericĭ, după cum se scrie, s'a trimis la fața locului un preot, pentru a abate pe ómenĭ dela propusul lor.

Liferare. Direcțiunea căilor ferate ung. publică concurs pe cale de oferte pentru liferarea de traverse de stejar, brad și de fag. Condițiunile a-se vedé în biroul camerei comerciale din loc.

Atentatul dela Bruxella. După-ce raportorii diarelor din Bruxella au aflat despre atentatul tînĕrului Sipido contra prințului de Wales, s'au dus la locuința părinților atentatorului. Acolo au aflat pe mama lui Sipido, într'o căsuță curată de lucrător, pregătind ceva de rêndul cinei. Tatăl lui Sipido, un bărbat voinic ca de 45 anĭ, tocmai întra în casă în acel moment. Sermanii părințĭ, când audiseră despre faptă fiiului lor, rĕmaseră împetrițĭ. Mamă-sa plângea amar, ér tatăl sĕu, desperat, esclama: Am nouĕ fiĭ, așĭ voi mai bine sĕ-i fi vĕdut pe toțĭ morțĭ, decât sĕ fi trecut prin așa rușine și sĕ vĕd numele nostru în jurnale... Munciam fórte mult pentru ca sĕ am copii bine crescuțĭ. Pe fiiul meu Giambattista (atentatorul) nu l'am vĕdut nicĭ când c'un revolver în mână, și nicĭ n'ar fi fost în stare sĕ se servéscă de el. Er banĭ, ca sĕ-șĭ cumpere revolver, el nu avea. Ii dĕdeam 2 francĭ pe sĕptĕmână. Trebue sĕ fi fost îndemnat de cineva... Dumnedeule, fiă-țĭ milă de noi. Femeia îngenunchià înaintea unui crucifix și începù sĕ se róge. Era o scenă sfâșietóre. După cum s'a svonit, Giambattista se prinsese pe cincĭ lei, că o sĕ tragă cu revolverul asupra prințului.

O escrocheriă originală. Diarului „Universul" din Bucurescĭ, 'i-se scrie din Brăila, că p'acolo circulă pe la mai multe persóne nisce scrisorĭ, trimise din Transilvania, cu scop, se dice, de-a contribui fiăcare cu câte o marcă de 25 banĭ pentru ridicarea unui monument istoric. Modul cum sunt trimise și conținutul acelor epistole, fac a se bănuì, că aci e vorba de-o escrocheriă. Scrisorile acestea curióse conțin între altele următórele: „D-le, In marea revoluțiă din 1848 o femeiă plină de curagiu și patriotism a ucis cu o lovitură de spadă pe un general ungur, cel mai aprig dușman al Românilor. Ungurii șĭ-au rĕsbunat mórtea șefului lor, căcĭ capul eroinei a cădut sub lovitura călăului... Subsemnata, în credință adêncă, că sunteți adevĕrat Român, Vĕ rog sĕ trimitețĭ o marcă de 25 banĭ la adresa jos indicată, contribuind astfel și d-v. la ridicarea unui monument cât de modest acelei eroine, inițiativă luată de mine" etc. — După-ce la fine se mai rógă de cetitor sĕ facă de pe scrisóre cât mai multe copii pentru ca sĕ ajungă la cunoscința a cât se póte de mulțĭ, se subscrie „D-na... (indescifrabil) Clușiu (Transilvania)". Altă scrisóre de felul acesta, prin care se cere câte-o marcă de 25 banĭ pentru copiiĭ sĕracĭ din Clușiu, este subscrisă „D-șóra Batha, Clușiu." Mulțĭ au întrat în cursă și au contribuit mărcile. Corespondentul amintitului diar conchide, că aicĭ lucrurile mirósă grozav a pungășiă, dér fină și originală, care reclamă cercetarea parchetului.

Ședința festivă

a studenților dela școlele române medii din Brașov.

Brașov, 27 Martie v. 1900.

Ședința festivă a societăților studenților dela școlele medii române din loc, ce s'a ținut Duminecă d. a., a fost un demn prolog al festivităților iubilare, ce se vor ține la finea acestui an din incidentul aniversărei a 50-a dela înființarea gimnasiului nostru. Esecutarea programului ales și variat a oferit o plăcută ocasiune de distracțiă și satisfacțiune intelectuală pentru publicul numĕros, care, deși vremea era ploiósă,

FOILETONUL „GAZ. TRANS".

Flora și Floriile.

De *G. Popa.*

(Urmare).

Sfințirea palmierului s'a făcut în totdéuna și pretutindenea în biserica creștină. La Roma, mai cu sémă, sĕrbătórea se celebra cu un ceremonial deosebit. Insu-șĭ papa, în persónă, sfinția finicul, pe care apoi îl distribuia și pe la celelalte bisericĭ din oraș.

Palmierul fenician însĕ nu cresce în tóte țĕrile creștinescĭ. Temperatura regiunilor recĭ, nu-i priesce. Cultul însĕ trebue sĕ se îndeplinéscă. Un surogat îi ia locul. Acésta este *salcia*, séu în unele locurĭ chiar răchita. Noi la Florii întrebuințăm ramurĭ verdĭ de salciă, arbore, care în țéra nóstră înmuguresce și înverdesce mai întâiŭ primăvara.

Stîlpările de palmier séu de salciă, numite în Bucovina *mâțișóre*, pe carĭ poporul le duce séu le găsesce duse la biserică, nu se întrebuințéză numai spre a împodobi icónele, cum se făcea acésta în cele dintâiŭ vremurĭ ale creștinismului, ci astădĭ, mai ales în biserica Rĕsăritului, servesc mai mult pentru practice superstițióse, decât religióse. La noi Românii, în general, în locul unui sentiment religios profund, în locul datinelor curat creștinescĭ, întêlnim practice și deprinderĭ de natură cu totul superstițióse.

După terminarea slujbei divine, ramurile verdĭ, sfințite deja de preot înainte de liturgiă, sĕ împart mulțimei adunate. Acésta le duce pe la casele lor, le așédă la grindă, la icóne séu chiar la cheutorĭ, în unele părțĭ, și le păstréză ca un talisman în tot timpul verii. Și când vara vin furtunĭ marĭ, când vin vremurĭ, cum se dice la țéră, se aprind prin case împreună cu lumînările păstrate dela înmormêntarea Domnului, din Vinerea Pascilor, în timp ce clopotele bisericii, tóte câte sunt, rĕsună în depărtare. Credința nestrĕmutată a țĕranului este, că mânia lui Dumnedeu sĕ înlătură pe acéstă cale, că bălaurul, care pórtă furtuna cu tunete și trăsnete — și câtă lume n'a vĕdut acest bălaur! — se va abate pe pădurĭ și munțĭ pustii.

Ramurile de salciă dela Florii mai au și altă putere, o putere supranaturală. Fetele la țéră își fac cu ele de dragoste. Părinții chiar, întorcêndu-se dela biserică, cu salcia ce o au în mână ating încetinel pe copiiĭ lor, și le uréză sĕ créscă marĭ și sĕ înfloréscă, îi sorcovesc, în tocmai cum invers se întêmplă acésta la anul nou.

Intrebuințarea palmierului în procesiunĭ religióse o găsim la poporul, care ni-a lăsat cele mai multe tradițiunĭ bisericescĭ, la poporul ales al lui Iehova, la Ebrei. Cu ocasiunea sĕrbătorii *Colibelor*, la 15 ale lunei a șéptea, Tișri (Octomvre), toțĭ câțĭ veniau dela țéră pentru prăznuirea acestei sĕrbătorĭ, cea mai sfântă și cea mai însemnată *„ἑορτὴν σφόδρα ἁγιωτάτην καὶ μεγίστην"*, țineau în mâna dréptă o stêlpare de palmier, legată pe împrejur cu crengĭ de salciă și de mirtă, ér în cea stângă o alămâie".*)

Dér de unde a provenit numirea de Florii (Pâques fleuries) pentru o sĕrbătóre, în care n'a dat încă florile și când de abia înmuguresc cele dintâiŭ plante? Esplicațiunea acestui fapt o vom găsi numai atuncĭ, când ne vom fi gândit în general la originea diferitelor nóstre sĕrbătorĭ. Două elemente au ajuns în luptă: fondul de credințe și practice inherent spiritului popórelor arice, și un corp de doctrină străin, o lege nouă, născută la un popor de altă rassă, la rassa semită. Lupta s'a sfîrșit, — décă putem dice, că s'a sfîrșit — intervenind un compromis, avantagios une-orĭ pentru fondul moștenit, pentru păgânism, mai avantagios alte-orĭ pentru monoteismul imprumutat. Din întêmplare, în ceea ce privesce Floriile și practicele dela acéstă sĕrbătóre, păgânismul a trebuit sĕ cedeze mai mult, sĕ dea precădere datinelor nouei religiunĭ, reservându-șĭ șie-șĭ un loc secundar.

Căcĭ, fără îndoială, sĕrbătórea populară a *Florei* păgâne sĕ perpetuéză în sĕrbătórea nóstră dela inceputul primăverii. Credem, că Floriile, împreună cu o altă sĕrbătóre a nóstră, sunt o moștenire directă dela Romanĭ.

Dér chiar de am admite, că Floriile nóstre nu sunt o moștenire directă din *Floraliile* romane, în onórea drăgălașei dine

*) Ios. Flavius, *Antiq* VIII. 4. 1. Cf. Is. Onciul, *Archeologia biblică* p. 518.

umpluse sala cea mare a gimnasiului. Era o privelisce din cele mai frumóse. Dómne, domnĭ şi o cunună frumósă de domnişóre venise sĕ asculte pe studenţii noştri.

Şedinţa a fost deschisă printr'un eminent şi mĕduos discurs al d-lui profesor *Nicolae Sulică,* preşedintele celor două societăţĭ de lectură. Oratorul insistă cu multă putere de convicţiune pe lângă deosebita importanţă a societăţilor de lectură ca „factorĭ pregătitorĭ indispensabilĭ pentru inaugurarea cu succes a orĭ-cărei activităţĭ intelectuale *independente*", definind în sensul acesta societatea de lectură ca „acel atelier, în care îşĭ căştigă *pracsa elementară* pentru orĭ-ce manifestaţiune spirituală de sine stătătóre toţĭ muncitorii intelectualĭ de astădĭ, câţĭ trec prin treptele pregătitóre ale şcólelor gimnasiale séu comerciale. Societatea de lectură e şcóla de eserciţiu pentru toţĭ aceia, carĭ trecênd Rubiconul maturităţii şi scăpând de sub tutela spirituală de până atuncĭ se încércă pentru prima-óră a-se validita ca factorĭ productivĭ intelectualĭ prin prestaţiunĭ independente".

In fine vorbitorul calificând şedinţa publică a celor două societăţĭ drept un fel de „*esamen public*", în care tinerimea dela şcólele superióre cércă sĕ documenteze desteritatea literară artistică, ce şĭ-a însuşit'o în decursul unui nou an de eserciţiu şi mulţămind publicului pentru viul interes, ce nicĭ de astă-dată n'a întârdiat a-l manifesta faţă de producţiunea „îmbrăcată în hainele sĕrbătorescĭ ale modestiei" a tinerimei nóstre, declară şedinţa publică festivă de deschisă. Vorbirea acésta a preşedintelui a fost salutată de public cu vie şi generale aplause.

Dintre diferitele puncte ale programului remarcabile au fost cele două disertaţiunĭ, carĭ s'au cetit. Frumósă a fost lucrarea octavanului Ilie *Minea*: „Frumseţa basmelor", căcĭ disertantul n'a avut la compunerea acestei lucrărĭ numai ochiĭ scrutătorului rece, ci şi inima poetului. Intr'o frumósă limbă românéscă espuse disertantul frumseţea basmelor nóstre poporale, şi lucrarea sa a fost ascultată cu plăcere.

Succésă pe deplin a fost şi disertaţiunea lui G. *Domilescu*, stud. cl. III com.: „Fasele de desvoltare ale comerciului european," lucrare prin care a dovedit, că a pĕtruns materia grea, ce a tratat'o.

In armonia cu splendórea întregei şedinţe au fost şi declamaţiile. Cu adevĕrat talent declamă Titu *Morariu*, stud. cl. III com. monologul din Macbeth. Pe deplin succésă a fost declamaţiunea lui N. *Danielopol.* Cu cel mai mare succes se achitară de rolurile lor: octavanul I. *Montani* şi septimanul V. *Glăjariŭ* în predarea poesiei: „Vespasian şi Papinian" de I. Negruzzi. — Mult haz a produs octavanul G. Gârda prin predarea anecdotei lui Th. Speranţă: „Peţitorii" şi „Cel mai tare om în lume".

Escelent esecutate fură piesele de cor: „Cântec de unire" de Mozart şi „Nópte dé vară" de F. Abt, fiind condus corul de d-l dirigent musical G. Dima. D-sa a dovedit şi de astă-dată, măéstra sa conducere. — Frumóse şi bine reuşite au fost şi piesele musicale esecutate cu mare precisiune de orchestra societăţilor.

In general şedinţa a fost una din cele mai frumóse, ér succesul material, precum ni-se asigură, asemenea a fost satisfăcĕtor.

— r —

Flora séu din *Anthesteriile* grecescĭ, în onórea deului vinului Bacchus, totuşĭ o sĕrbătóre aşa de frumósă ca cea a Floriilor trebuia vrênd-nevrênd sĕ se producă şi la noi. Sĕrbătórea florilor o au mai tóte popórele. Ceea-ce însĕ este înafară de orĭ-ce îndoială, e faptul, că graţiósa nimfă romană o regăsim, după cum vom vedé, în basmele şi în cântecele nóstre populare.

De multe-orĭ, chiar de nu putem stabili legătura logică între stărĭ şi fapte de aceeaşĭ natură, totuşĭ acelaşĭ fenomen psicologic a trebuit sĕ conlucreze la producerea lor. Aceleaşĭ influenţe şi cause, carĭ pentru moment ne scapă din vedere, pot sĕ dea nascere, în timp şi loc diferit, la efecte de aceeaşĭ natură, fără ca, cu tóte acestea, sĕ se pótă vĕdí raportul dintre ele. Astfel numai ne esplicăm, cum de găsim în Germania bună-óră datinĭ şi obiceiurĭ de ale nóstre, cum de în America găsim într'o anumită provincia practice religióse aprópe identice cu cele ale locuitorilor de pe Continentul nostru. Sĕrbătórea florei trebuia decĭ sĕ se producă şi la noi.

(Va urma.)

Din viaţa de şcólă.

Craiova, 25 Martie v. 1900.

Dela Ianuarie încóce asistarăm la câte-va serbărĭ ale tinerimei nóstre scolare, în care tinerii elevĭ s'au întrecut în emulaţiunea de a pricepe frumosul şi de a-şĭ manifesta prin fapte simţĕmintele lor naţionale şi umanitare.

Antâiŭ ne procurară elevii liceului „Carol I", mai ales classa VII, una din cele mai plăcute serĭ, representând în sala teatrului naţional „Teodorini" frumósa dramă a lui Alexandri „*Cetatea Neamţului*", în care se preamăresce eroismul şi iubirea de patriă a Românilor din trecut. Acéstă frumósă representaţiune a fost dată în scopul, de a se face îmbrăcăminte de uniformă elevilor liceului lipsiţĭ de mijlóce.

Mai târdiu, elevii scólei normale de învĕţătorĭ de sub direcţiunea d-lui Ionciovicĭ au representat frumosul vodevil „*Rotariul*", în care cu o pricepere şi o îndemânare surprindĕtóre ne înfăţişau scene din timpul revoluţiunii lui Todor Vladimirescu. Venitul representării era destinat pentru înfiinţarea unei bibliotecĭ a şcólei normale.

In séra de 23 Martie, elevii liceului representară în sala teatrului, la cerere generală, pentru a doua-óră „Cetatea Neamţului", adaugênd pentru variaţiune şi hazlia farsă a d-lui V. A. Urechiă „*Din viaţa studenţéscă*". Astă-dată era în folosul bibliotecii şi museului de sciinţe naturale a liceului. La tóte aceste representărĭ teatrul era plin de un public ales, care a rĕmas încântat şi surprins de gustul estetic al elevilor şi de îndemânarea lor adevĕrat artistică, atât în interpretarea poesiei dramatice, cât şi în esecutarea danţurilor naţionale şi a musicei, căcĭ la tóte aceste trei representaţiunĭ s'au jucat frumóse danţurĭ naţionale: Danţul mateloţilor, Banul Mărăcine, Hora Ielelor, Romanul, Mureşanca, şi la tóte orchestra a fost compusă numai din elevĭ. La ultima representaţiă solemnitatea s'a deschis prin imnul naţional „Deştéptă-te Române" şi prin marşul „La arme", cântate de corul liceului, sub conducerea d-lui măestru de musica vocală Mihailescu I.

O bună parte din frumosul succes al elevilor liceului revine d-lui *Dimitrescu-Dan*, artist dramatic dela teatrul naţional, care i-a esercitat în interpretarea pieselor, şi d-lui *Teodor Georgescu,* măestru de gimnastică al liceului, care i-a învĕţat danţurile naţionale şi a îngrijit de bunul succes al întregei representaţiunĭ.

Venitul curat al fiecărei representaţiunĭ a fost minimul de 1500 de lei.

Frumósele simţĕminte şi aptitudinĭ ale tinerimii ne fac sĕ privim cu inima plină de bucurie şi de speranţă în viitor. Ele ne înveselesc cu atât mai mult, cu cât presentul ni-se arată mai posomorît, şi fără voia nóstră se rechiamă în minte durerósele versurĭ ale poetului:

La noi e putred mĕrul, nu-i mod de curăţire
Şi tot ce se mai speră sunt simburii din el.

Actuala generaţiune, în loc de a da tinerelor generaţiunĭ esemple de abnegaţiune şi patriotism, este absorbită de interese şi patimĭ egoiste, şi pare a-şĭ fi uitat de viitorul şi idealul naţional. Este în adevĕr un curent de idei şi simţĕminte mai bune, în jurul căruia se adună mai ales elita tinerimii, dér acest curent, care cresce pe fie-care di, pare a nu fi încă destul de puternic. Liga culturală, căḑută în letargiă, de abia mai dă icĭ colo câte un semn de viaţă. La noi până şi Ateneul a căḑut într'o somnolenţă, din care numai câte un tînĕr conferenţiar venit din Bucurescĭ séu din altă parte îl mai deşteptă.

Dér sĕ sperăm. *Sic male nunc, non sic olim erit.*

Adunarea „Silvaniei".

Şimleu, 2 Aprilie.

Institutul nostru de banĭ „Silvania", prin conducerea iscusită a directorului sĕu d-l A. *Cosma*, recunoscut în ale financelor ca mare măestru, mai fiind favorisat, póte, şi de împrejurărĭ, a făcut progrese fórte frumóse şi prin reverimentul, desvoltarea şi producerea sa, a devenit a treia bancă română în statul ungar. In anul trecut a făcut reveriment de 9,076,091 fl. 90 cr. Venitul curat a fost 27 mii, şi are un fond de reservă de 88 mii fl.

In 29 Martie n. a ţinut adunarea generală sub preşedinţa d-lui George Pop de Băsescĭ, la care au participat acţionarii de tóte treptele şi din tóte ţinuturile Sĕlagiului. Cei de faţă au luat cu plăcere la cunoscinţă progresul şi înflorirea institutului, esprimându-şĭ recunoscinţa şi mulţămita faţă de conducĕtorĭ.

S'au reales membrii în *direcţiune* d-nii: George Pop de Băsescĭ, Ioan Angyal, Dr. George Pop, Artemiu Şarkadi, Augustin Marcuşiu; membru nou s'a ales în locul rĕposatului I. Nichita: Dr. Mihai Pop, care e tot odată şi advocatul nou al băncei. In *comitetul de revisiune* s'au reales d-nii: Rev. Teodor Kőváry, Vasiliu Pop, Ales. Sima, Aurel Orian, Florian Cocian şi Dem. Suciu.

După adunare cu toţii ne-am întrunit la prândul comun din otelul „Naţional", al cărui edificiu încă e proprietatea institutului „Silvania". Aicĭ, după îndatinatele bineventărĭ şi salutărĭ la adresa unora şi altora dintre cei de faţă, au urmat nisce interesante discusiunĭ în chipul unor prelegerĭ fórte importante. Directorul Cosma a escelat prin espunerea vederilor şi principiilor sale financiare, arătând şi dovedind cu casurĭ concrete, la ce póte omul ajunge, décă are voinţă tare şi statornicia neclintită. D-nul George Pop de Băsescĭ îndémnă la statornicia în stăruinţele nóstre drepte. Venerabilul d-n vicar Al. Barboloviciu vorbesce despre viéţa nóstră socială, cerênd sĕ ne iubim unul pe altul şi sĕmênţa discordiei, décă undeva ar prinde colţĭ, sĕ o stîrpim cu desĕvîrşire, căcĭ numai aşa vom înainta pe calea progresului. A mai vorbit şi preotul St. Cuc din Pir.

In diminéţa următóre s'a ţinut liturgiă funebrală şi parastas pentru odihna sufletului Dr.-lui I. Nichita, pontificând Rev. A. Barboloviciu, vicar; a fost de faţă direcţiunea Silvaniei cu preşedintele G. Pop de Băsescĭ, directorul A. Cosma, funcţionarii şi alţĭ mulţĭ dintre cei veniţĭ la adunare.

A. F.....a.

NECROLOG. Din Sibiiu ni-se anunţă, că în 8 Aprilie st. n. a rĕposat acolo d-na **Maria Moldovan** násc. **Velicica**, protopopésă vĕduvă, în etate de 76 anĭ şi în al 9 lea an al vĕduviei. La dorinţa rĕposatei, osĕmintele ei s'au transportat la Turda, unde astădĭ, 10 Aprilie n., i-se va face îmmormêntarea. Ea a fost mama d-lui Silvestru Moldovan, redactor în Sibiiu. Adresăm condolenţele nóstre atât d-sale, cât şi al membrilor familiei.

ULTIME SCIRI.

Bloemfontein, 9 Aprilie. La Springfield *Burii au atacat aḑĭ.* — Fratele preşedintelui Steyn, care a fost arestat la Karres, a sosit aḑĭ aicĭ. Un raport din Pretoria spune, că lângă instalaţiunile de apă Englesii au pierdut *11 tunurĭ şi 2 care cu muniţiune.* — Armata lui Roberts sufere în mare lipsă de cai. Numai 100 cai se vin la un regiment. Intre soldaţĭ bântue cumplit bóla aprinderii de plămânĭ din causa îmbrăcămintei subţirĭ. Nu este regiment, care sĕ nu aibă 1—200 bolnavĭ

Londra, 9 Aprilie. Burii din *Reddersburg*, care câte-va ḑile mai înainte s'au supus Angliei, au trecut din nou la inimic, au rupt stindardul engles şi au arborat stégul statului Oranje. — Din *Mafeking* se telegrafézá, că porţiunile de mâncare s'au redus grozav şi, décă oraşul nu va fi încurênd liberat, garnisóna va trebui sĕ se predea.

Lourenzo-Marqueze, 9 Aprilie. „Volksraad-ul" din Kroonstad a durat numai 5 óre. El a primit o soluţiune, prin care Kroonstad e declarat de capitală provisoriă. Preşedintele *Steyn* a declarat într'o vorbire, că situaţia nicĭ-odată n'a fost aşa de favorabilă ca aḑĭ.

Boshof, 9 Aprilie. Intre soldaţii, pe carĭ Methuen i-a făcut prisonierĭ, se află mulţĭ Francesĭ. Colonelul Villebois Mareuil a fost înmormêntat în 6 l. c.

DIVERSE.

Deul amor pe câmpul de rĕsboiŭ. In istorie obvin multe casurĭ carĭ arată, că în timp de rĕsboiu deul amor desvóltă o putere uimitóre. Semnul cel mai invederat al puterei îl arată faptul, că numĕrul căsĕtoriilor în timp de rĕsboiu întrece cu mult pe cel din timpurĭ de pace. Şi în rĕsboiul actual anglo-bur s'a constatat acest lucru. După statistică se vede, că în lunile Octomvre şi Noemvre ale anului trecut, numĕrul căsĕtoriilor în armata englesă s'a întreit. Câte-va femei şĭ-au însoţit bărbaţii lor şi în rĕsboiu, în regiunile călduróse ale Africei. Foile americane scriu acum despre un cas interesant din rĕsboiul spaniol-american. Anume Mrs Jessie Noster s'a căsĕtorit cu un sub-locotenent din primul regiment „Waschington", bărbatul însĕ deja după primele ḑile ale lunei de miere, a trebuit sĕ mérgă în rĕsboiu. D-na Noster încă a fost gata de plecare. Sĭ-a îmbrăcat un costum de îngrijitóre, (soră de caritate) cu o cruce mare roşie pe braţ şi astfel şĭ-a însoţit bărbatul pe insulele Filipine, unde în decursul întregei campaniii nu şĭ-a părăsit soţul. In şanţurile din jurul bastionului San Pedro Macati s'a luptat alăturĭ cu ceilalţĭ ostaşĭ şi în bătălia paca-churchi, când spitalul campestru a fost împresurat de inimic, a luptat şi ea şi a ajutat răniţilor; şi prin plóia cea mai désă de glónţe ducea cartuşe luptătorilor. Când odată ostaşii au fost provocaţĭ sĕ se anunţe, carĭ voesc de bună voiă sĕ facă un spionagiu fórte periculos, între cei o sută cutezătorĭ se afla şi Noster şi în decursul întregei espediţiunĭ în fiă-care di a stat mai de multe orĭ faţă în faţă cu mórtea. O altă femeiă eroică, care de-asemenea a urmat în rĕsboiu pe mirele ei, dér mai puţin norocósă, a fost Mrs Savide Lande. Acésta când fidanţatul ei P. I. Moore, gregar în regimentul Kauzas Nr. 20 a plecat spre Filipine, ea şĭ-a îmbrăcat un costum militar şi astfel fără a fi observată de cineva, s'a îmbarcat pe vaporul „Indiana". După două ḑile, în mijlocul mărei, s'a dat de ea şi pe lângă tóte rugămintele şi plângerile, căpitanul corăbiei, după ce au ajuns în Honolulu, a dispus transportarea ei la uscat. Aicĭ şĭ-a aflat un serviciu ca bonă şi după scurt timp s'a reîntors la San-Francisco. Cu tóte, că ei nu i-a fost ertat sĕ-şĭ însoţéscă mirele în rĕsboiu, prin diliginţă şi cruţare şĭ-a adunat atâţa banĭ, cu carĭ, după sfêrşitul rĕsboiului, a putut fără grijă sĕ se cunune cu findanţatul ei.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 Aprilie 1900.

Renta ung. de aur 4%	97.30
Renta de coróne ung. 4%	93.70
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	101.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	99.90
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	99.60
Bonurĭ rurale ungare 4%	92.70
Bonurĭ rurale croate-slavone	93.75
Impr. ung. cu premii	165.25
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	139.80
Renta de argint austr.	99.30
Renta de hârtie austr.	99.10
Renta de aur austr.	98.50
Losurĭ din 1860.	136.50
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	186.80
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	181.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	227.25
Napoleondorĭ	19.27
Mărcĭ imperiale germane	118.65
London vista	242.95
Paris vista	96.40
Rente de coróne austr. 4%	99.90
Note italiene	90.30

Cursul pieţei Braşov.

Din 8 Aprilie 1900.

Bancnota rom.	Cump.	18.90	Vênd.	18.94
Argint român.	Cump.	18.70	Vênd.	18.80
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.10	Vênd.	19.18
Galbenĭ	Cump.	11.20	Vênd.	11.30
Ruble Rusescĭ	Cump.	253.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	118.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	21.40	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

Sz. 1153—1900. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A Köhalmi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhiré teszi, hogy az „Albina“ takarék és hitelbank brassoi fioktelepe végrehajtatónak Buksa Sandor ágostonfalvi lakos végrehajtást szenvedők elleni 1400 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében az Erszébetvárosi kir. törvényszék (a Köhalomi kir. járásbiróság) területén lévő, az agostonfalvi 126 sz. tljkvbe fekvő A † 213 hsz. Kertre 34 korona kikiáltási árban az 1881 évi LX. t. cz. 163 §. alapján Buksa György kántor javára bekebelezett szolgalmijog érintetlen hagyása mellett.

II Az ágostonfalvi 209 sz. tlkjvbe a † 1441 hrsz. szántora 42 korona kikiáltási árban.

III Az ágostonfalvi 214 sz tlkjvbe 2634 hrsz. ingatlanra 8 korona kikiáltási árban a 156 §. alapján.

IV. Az ágostonfalvi 125 sz tlkjvbe a † 210, 211, 212 hrsz. fabázzakra 960 korona kikiáltási árban 156 §. d pontján.

V. Ar ágostonfalvi 213 sz. tlkjvbe a † 313, 314 hrsz. kanálaró 208 korona kikiáltási árban.

VI. Az ágostonfalvi 240 sz. tlkjvbe A † 220, 220/1 hrsz. szántó és czöheresből Buksa Sandor illető 1/3 részére a 156 §. a, pontja alapján 203 korona kikiáltási árban. 1993, 1994 hrsz. kanáló és szántó egészére a 156 §. a pontja alapján 106 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900 évi Május hó 18-ik napján d. e. 9 órakor** ágostonfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 30%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1900 évi Márczius hó 14-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

Dr VORSATZ
kir. aljbiró.

Sosirea şi plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Octomvre st. n. 1899.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Trenul de persóne la 8 óre dim.
II. Tr. accel. peste Cluşiu la 2 ó. 9 m. p. m.
III. Trenul mixt la 10 óre 25 min. séra

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Trenul mixt, care circulă numai Vinerea dela Predeal, la 0 óre — min. dim.
II. Trenul accel. la 2 óre 18 min. p. m.
III. Trenul mixt, la 5 óre 20 min. p. m.
IV. Trenul de pers., la 9 óre 27 min. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la 8 óre 25 m. d., (are legătură în St.-Georgĭ cu Ciuc-Szerda şi Ciuc-Gyimes).
II. Trenul de persóne la 1 óră 51 m. p. m.
III. Trenul mixt, la 6 óre 48 m. séra, (are legătură cu Ciuc-Szereda).

Dela Zêrnescĭ la Braşov (G. Bartolomeiu).

I Trenul mixt la 6 óre 22 min. dim.
II. Trenul mixt la 1 óră 13 min. p. m.

Dela Ciuc-Gyimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la 8 óre 25 min. dim
II. Trenul de pers. la 1 óră 51 min. p. m.
III. Trenul mixt la 6 óre 48 min. séra.

Plecarea trenurilor din Braşov

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la 5 óre 8 min. diminéţa
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la 2 o. 45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la 7 óre 48 min. séra

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la 3 óre 55 min.
II. Trenul mixt la 11 óre a. m.
III. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradia Cluşiu) la 2 óre 19 min. p. m

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de persóne la 5 óre 19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad) Ciuc-Szereda. 3 ó. 15 m.
II. Trenul mixt la 8 óre 50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la 3 óre 15 m. p. m. are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Szereda.

Dela Braşov la Zêrnescĭ (G. Bartolomeiu).

I. Trenul mixt la 9 óre şi 2 min. a. m.
II. Trenul mixt la 3 óre 18 min p. m.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la 5 óre 19 min. dim.
II. Trenul mixt la 8 óre 50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la 3 óre 15 min. p. m.

A V I S.

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînoi orĭ şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“